

Sygn. akt: I C 823/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2018 r. w S.

sprawy z powództwa (...) S.A. w B.

przeciwko D. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego D. K. na rzecz powoda (...) S.A. w B. kwotę 2.298,93 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt osiem zł 93/100 gr),

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 823/18 upr

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w B. wniósł o zasądzenia od pozwanego D. K. kwoty 2.298,93 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 21.02.2018 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że poprzez podisanie weksla z dnia 22.02.2017 r. pozwany zobowiązała się do zapłaty w dniu 20.02.2018 r. kwoty wskazanej na wekslu w wysokości 2.498,93 zł. W dniu 21.01.2018 r. powód wezwał pozwanego do wykupu weksla, jednak do dnia dzisiejszego pozwany nie dokonał żadnej zapłaty.

P. nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się na termin rozprawy, nie ustosunkowała się do żądań pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 22 lutego 2017 r. pozwany podpisał weksel zobowiązując się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 2.498,93 zł w dniu 20.02.2018 r. Powód pismem z dnia 21.01.2018 r. wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki i wezwał go do wykupu weksla w terminie 30 dni. Poinformował, że kwota zadłużenia wynosi 2.498,93 zł. (dowód: dokumenty k.5, 15)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z normą art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwość. Wobec tego, że działanie z art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania. (por. Wyrok SN z dnia 31.03.1999 r. (...) 176/97)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów jego roszczenie zasługuje na uwzględnienie jedynie częściowo, co do kwoty należności głównej. Z przedłożonych przez powoda dowodów wynika bowiem, że w dniu 22 lutego 2017 r. pozwany podpisał weksel zobowiązując się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 2.498,93 zł w dniu 20.02.2018 r., pismem z dnia 21.01.2018 r. powód wypowiedział pozwanemu umowę pożyczki i wezwał go do wykupu weksla w terminie 30 dni i poinformował, że kwota zadłużenia wynosi 2.498,93 zł

Nie zasługuje natomiast na uwzględnienie żądanie powoda zasądzenia odsetek umownych od kwoty należności głównej.

Zgodnie z art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy gdy to wynika z czynności prawnej albo ustawy, z orzeczenia sądowego lub decyzji innego właściwego organu.

Powód nie przedstawił żadnego dowodu że należą się mu odsetki umowne od kwoty należności głównej, żadnego dowodu daty od której zgłasza żądanie zasądzenia tych odsetek.

Stosownie do art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony. Powyższy przepis wyraża zasadę kontradyktoryjności postępowania sądowego, z którą wiąże się przerzucenie na strony procesowe odpowiedzialności za wynik procesu cywilnego. W procesie ciężar dowodu stanowi wymaganie dostarczenia sądowi dowodów potwierdzających przytoczone fakty. To strona ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego.

W ocenie Sądu, w sytuacji gdy powód żąda zasądzenia odsetek umownych, zasądzenie odsetek ustawowych byłoby wyjściem ponad żądanie pozwu.

Z powyższych przyczyn, na podstawie art. 38, 48 prawa wekslowego orzeczono jak w sentencji.

Ponieważ żądanie powoda zostało uwzględnione w znacznej części, sąd wyłożył na pozwanego obowiązek zwrotu powodowi całości wyłożonych przez niego kosztów procesu, na mocy art. 100 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)